

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DIMARS, 3 DE MARÇ DEL 1936

NUMERO 9.807

FRANQUETG CONCERTAT

Encarnació Marull Rabell

Vidua de Salvador Bou Darna

Natural de Cassà de la Selva

Que morí el dia 26 del proppassat febrer, havent rebut els Sants Sagraments

A. C. S.

Els qui la ploreu: Enrica, vídua d'Eduard Ridaurs; néts, Joana, Encarnació i Eduard; germana, Concepció i família tota, en recordar a llurs amics i coneguts tan greu pèrdua els preguen la tinguin present en llurs oracions i es serveixin assistir els funerals que per a etern descans de la seva ànima es celebraran demà dimecres, dia 4, a les deu del matí, l'església parroquial de Santa Susanna del Mercadal per quals piadosos actes els quedaran profundament agraiats

No es conviuda particularment.

Girona, 3 març 1936.

Pere de Palol

(DELS MEUS RECORDS)

Fa pocs dies va obrir-se una tomata que va fer aixecar del meu cor un dolor de fonda tristesa. El còrpus del meu gran amic l'eminent poeta Miquel Blay fou per mi, sense les meves afeccions, una dolorosa immensa. Poc a poc, em deia desoladament, van abandonant-me una com si volguessin deixar-me sol. I així ve essent per a mi, inexorablement, una veritat punyent. Avui escribo l'Autonomista, i per ell recordo la mort d'un altre gran amic, el darrer que em quedava de Girona d'aquella època vuitcentista, que el moviment literari de la imponent ciutat representava un dels moments més preponderants de la intel·lectualitat de Catalunya. En Pere de Palol era aleshores, quan sobreviscava a Girona la Revista i l'Associació Literària, l'element més jove entre els que conreaven les lletres a redós d'aquestes dues entitats, de gloriosa memòria.

No puc deixar de recordar-lo en les seves distintes èpoques. Mai oblidaré un petit episodi que entra també de ple en la meua pròpia vida literària. Era l'any 1877, quan jo, d'alguns anys més que ell, exercia el càrrec de secretari de l'Associació Literària de Girona i del Jurat del Cercament d'aquell any. El jove Pere de Palol, que ja es distingia com a poeta de grans promesses, acabava d'ésser premiat en els Jocs Florals de Badajoz i, modestament va demanar-me que li donés el favor de llegir en la festa aquella seva poesia. Sembla que aleshores jo li m'està el dir-ho) tenia jo fama de bon lector. I allí vaig anar

acompanyant-lo, i la seva poesia, una de les més formoses del seu repertori, va obtenir d'aquell selecte públic una veritable ovació.

Aquell primer triomf d'En Pere de Palol va senyalar el seguit d'altres victòries. Totes elles estan consignades en els dos o tres volums de poesies que va publicar en els seus primers temps i en alguns dels periòdics que es publicaven a Girona. Fou company d'un altre poeta gironí, el malaguanyat Vicenç Piera, fundador i director del setmanari "El Telègraf", jove de gran pervindre, escriptor de gran vol i poeta també inspiradíssim, que la mort ens arrabassà quan just acabava els anys de la seva adolescència.

En Pere de Palol, més tard, va deixar el conreu de la poesia per a dedicar-se a la prosa, col·laborant a Girona en diferents publicacions. A la meua tornada definitiva de París, l'any 1925, vaig veure'l de nou després de quaranta anys d'absència. Tenia els cabells blancs, com jo mateix, i va experimentar gran goig amb la meua visita, que tantes coses afanoses li recordava d'aquells antics temps.

La darrera vegada que vaig tenir el gust d'abraçar al meu antic company i amic fou per un motiu relacionat amb la meua vida íntima: quan vaig contraure nou matrimoni l'any 1933. Funcionari del Jutjat municipal, ell va ésser qui va fer la inscripció civil del meu enllaç. Va donar-me l'enhorabona amb veritable emoció... i ja no ens hem vist més. La notícia de la seva mort ha estat per a mi una dolorosa sorpresa.

Amb ell ha traspassat un dels comptats amics i companys de lletres que em quedaven no a Girona solament, sinó a Catalunya.

Descansi en pau, i que la seva fa-

mília — molt particularment el meu distingit amic i eximí poeta Miquel de Palol, fill del finat — rebí l'expressió ben sincerament sentida de la meua condolença.

ARTUR VINARDELL

Barcelona, 1.er de març 1936.

VIDA LITERÀRIA I ARTÍSTICA

J. A. Kirkpatrick y su exaltación hispánica

Excede, en verdad, del grado que pudo imaginarse hace algún tiempo — cuando perduraba aún el terco empeño detractivo por parte del extranjero, genitor de la llamada leyenda negra — la reacción operada en casi todo el mundo en orden al renombre de España como pueblo de pasado ejemplar caracterizado por heroicos y espirituales valores humanos y, concretamente, al significado de su acción desarrollada con el descubrimiento y conquista de América y Oceanía.

No ya los intelectos de excepción que, por ser nacidos o, al menos, oriundos del área hispánica, debemos considerar incluidos en esa que llegará a ser anfictiónia racial, sino los pensadores y los historiadores de otras latitudes manifestándose al presente francamente apologistas de aquélla. Lo que hasta hace pocos lustros no pasó de aceptación con ciertas reservas del hecho que antes debió tenerse cual indubitado, o bien llegó a la férvida proclama lírica a lo Lummis, fuese trocando en el que es ya rotundo y severo proceso expositivo tan amplio como sereno, por el que aparece la verdad iluminada a la luz imponente de la nueva reconstrucción documental y crítica, base de la Filosofía de la Historia.

Cabría reseñar aquí varios de esos nombres conspicuos y beneméritos que afanaronse por contribuir, conscientes y entusiastas, a tarea tan árdua, nombres que por lo resonante de su contribución irradiaron ya cumplidamente. Empero, queremos hoy polarizar nuestra atención en uno nuevo que está destinado a alcanzar el reverencioso reconocimiento a que sin duda es acreedor, y que pronto le será discernido al adquirir carta de naturaleza hispánica, digámoslo así, su libro contenido de esos su tributo y doctrina. Nos referimos al gran publicista inglés F. A. Kirkpatrick, lector de castellano en la Universidad de Cambridge y, a lo que se ve, ferviente hispanista que comprende y admira el genuino sentido y la honda trascendencia humana de las gestas bizarras desarrolladas por nuestro pueblo en los nuevos continentes que descubrió y colonizó en los siglos XV y XVI, cuya es la excelente producción Los conquistadores españoles.

Trátase, más que de una biografía propiamente dicha, ya que sus páginas refiérense al proceso, tan completo y diverso, del descubrimiento y conquista de América y Oceanía, en

cuya exposición se cuentan, si, muchas semblanzas personales, el trazado de tantos rasgos psicológicos y la pintura de infinidad de hechos — todo ello constitutivo, en puridad, de elemento biográfico —; trátase, decimos, de un magistral resumen de lo que fueron en su esencia las conquistas españolas en cuestión, resumen que, como el autor aduce, no se había publicado aún dentro del reducido marco de un volumen. Cabría dignificarlo de manual insuperable en el que la exaltación de la obra española de referencia adquiere el más adecuado matiz doctrinal y el más puro concepto subjetivo, equidistante tanto del fárrago verbal como de la carencia de detalles precisos, inherentes todos a la que fué magna aventura y arriesgada empresa. Ecléctico en cuanto a su enjuiciamiento, para pronunciarse por el cual tuvo el autor presente, sin duda, más autorizados, aunque a veces dispares, juicios, y omitiendo únicamente aquellas aportaciones marcadamente sospechosas y los testimonios que cabe concebir de exagerados, este libro viene a sumarse a la serie de esas voces rectificadoras de que antes hablamos, las cuales tanto satisfacen a España hoy día.

Un estilo admirable, por su ingravidez y plasticidad, denotador de temperamento literario y de plena identificación con el tema por parte del historiador y el artista del verbo que de consuno manifiéstanse en Kirkpatrick; una sugestiva manera de exponer, con conocimiento que dijérase intuitivo, el sentido de los muchos aspectos y momentos comprendidos en la materia objeto de su estudio; una serie de pasajes ejemplares, dignos de antología, que se van sucediendo, con gradación ejemplar, en el decurso narrativo: esas son las características de Los conquistadores españoles. El deseo del autor de que su producción alcanzase valor orientador y exegético para el pueblo inglés, que desconoce, por lo general, las obras de los historiadores hispanoamericanos, ha sido felizmente logrado, ya que aquélla, aun hecha a base "de las páginas impresas que se encuentran en los estantes del Museo Británico", alcanza ese valor intrínseco: universalista, singularmente para las nacionalidades de nuestra habla.

Sin establecer distinción entre descubridores y conquistadores propiamente dichos, por cuanto inclúyense en el segundo de esos nombres a todos los que desarrollaron la acción dinámica inherente al triunfo — navegantes, guerrilleros, exploradores — Kirkpatrick describe con esa sencillez expresiva y exposición disertada, tan merecedoras de ser decantadas, el que fué largo proceso de más de diez lustros de magna empresa luchadora tanto contra la naturaleza cuanto contra el elemento humano autóctono, desde que el Gran Almirante — convencido de la redondez terrestre, para él verdad ad ovum Ledae — acarició la idea de lanzarse en busca de un camino para las Indias por ruta de Occidente, hasta que España pudo darse por adueñada de la enorme extensión continental e insular que justificó la afirmación, sostenida a partir de entonces, de estar sus dominios siempre alumbrados por el Sol.

Muchos y muy devotos lectores está llamado a alcanzar Kirkpatrick ya con este su libro notabilísimo, al que cabe suponer seguirán otros que afronten su interpretación específica de los diversos sectores o momentos de la conquista. El que ahora nos ocupa marca la verdadera arquitectura de conjunto de uno de los meandros más interesantes de la Historia, reflejo, a la vez, de lo que fué la gran expansión hispánica por sobre la haz terrestre, expansión última, en verdad, habida de las de su índole, pues a poco cambió el sentido de la civilización occidental. He aquí como Kirkpatrick jalona el panorama de su visión reconstructiva: Colón. Los cuatro viajes. Las islas. El Mar del Sur. Nueva España. Marcha sobre México. Vicisitudes y victoria. Cortés. Guatemala. Magallanes. El Pacífico. El descubrimiento del Perú. La conquista del Perú. Cuzco. La expedición a Chile. El sitio de Cuzco. La guerra de las salinas. La senda de la guerra. Expediciones a la montaña. Colonización. Cabeza de Vaca. Quito y Popayán. El país de la canela y el río Amazonas. Pizarro. La guerra de Chupas. Las nuevas leyes de Indias. Núñez de la Vela. Pedro de la Gasca. Chile. El continente español. El Orinoco. Venezuela. Nueva Granada. El Río de la Plata. España, la precursora. Apéndices: 1. El tráfico de especias. 2. El dinero. 3. Encomiendas.

ANGEL DOTOR

Aquest número ha estat visat per la censura

Visto y oído

¡Por fin! se ha retirado ya de la política Royo Villanova. Hora era. Un agosto menos. El circo nacional está de duelo. Ondeen las banderas a media asta. Y de paso, si quiere don Antonio, deje la pluma, porque como periodista es un verdadero pelmazo, pero cuyos sermones gustan mucho, desde luego, a los incondicionales con que cuenta en el "A B C". El pueblo le ha dicho a Royo, a un raso limpio, que nada quiere con él, y le ha vuelto la espalda. Su cátedra espera, señor Royo; y ya que en política sea imposible, por lo menos tenga usted discípulos en su clase.

Don Antonio ha dirigido una carta al director, mejor dicho, al que paga los jornales en "A B C", y dice en ella: "No pisaré más los pasillos del Congreso". Pobre Parlamento, que se queda sin Alady o sin Lepe. El final de la tal carta es algo impropio hasta del mismo Villanova. Termina declarando lo siguiente: "Su viejo amigo y admirador." Y esto es inaceptable, inaudito, único. Royo, según él, es un admirador del jovencuelo Luca de Tena. Ni Villanova ha podido llegar a menos, ni Tena a más.

Parece mentira, es inverosímil, que un aragonés sea, en esta ocasión, tan escasamente sincero.

No se retira usted de la vida pública, don Antonio. Lo han retirado. ¡Maño, qué mala maña te has dado!

Goicoechea, el sábado pasado, ha dicho: "Tengo del señor Azaña el concepto que he tenido siempre; el señor Azaña es una inteligencia despierta y una voluntad firme." Y, en cambio, el monárquico Delgado Barreto, en "La Nación", escribe: "Gil Robles ha sido el instrumento improvisado de una orientación desastrosa. Sus manos poco recias de político inexperto, de muchacho sin la debida preparación, con más fantasía y ambiciones que sentadas cualidades. Es, hoy, una figura impopularísima."

Estamos completamente de acuerdo con las dos opiniones de los alfonosinos Goicoechea y Barreto. Alguna vez habíamos de coincidir lacayos y señores.

"A B C" ha presentado querrelas por injurias y calumnias contra los periódicos "El Socialista" y el "Mundo Obrero".

Nos parece muy bien eso de dar trabajo a los juzgados, porque para algo están. Pero ¿porqué no cursan al mismo tiempo acusación también contra el "A B C" los señores Azaña, Largo Caballero y González Peña?

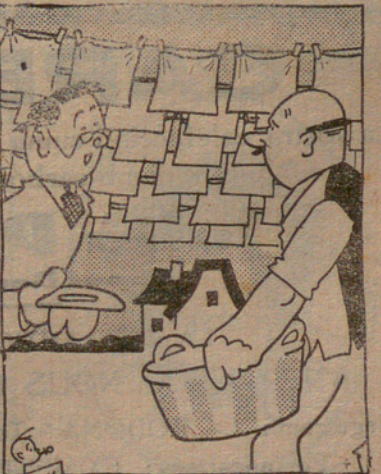
Nos parece que es una ideaica.

¡Contra el straperlo y sus cómplices!

DIBUJOS DE "L'AUTONOMISTA"

—Em sembla que el retrat de Jordi s'hiu amb el d'aquesta fera.

—Digui!
—Perdoni, hi ha massa roba estesa.

Sheik com a perit de perfum
Jalal Quarashi s'anomena aquest sheik, el qual ha viatjat per tot el món per a recollir receptes de perfum i que ara és conreador de perfums en un laboratori de Londres.

D'una exposició canina gran,
que actualment es celebra a Londres, treiem aquest "retrat" d'un gos de sang pura, el qual ha estat darrerament premiat.

COMARCALS

CAMPRODON

Post-electoral

Han parlat les urnes. Novament les esquerres són al poder per la voluntat sobirana d'una majoria. S'han celebrat les eleccions i —tal com asseynalàvem en el nostre darrer número d'«El Muntanyenc»— res no s'ha esfondrat ni res trontolla, pesi a tots els auguris catastròfics que s'anunciaven.

Han parlat les urnes. Una altra vegada, encara, per fortuna nostra, la simple emissió d'una papereta electoral, ha pogut més que totes les revoltes. Espanya ha canviat radicalment de política emparant-se en aquesta gran conquesta de la democràcia que se'n diu el sufragi. Espanya, d'una manera definitiva, s'ha incorporat al concert dels pobles d'alta cultura política, lliurant-se a la lluita electoral amb un ardor i un civisme que diu ben clar que aci han passat moltes coses d'ençà de l'estrepitosa caiguda dels Borbons. Ahir, encara, tots ho recordem prou bé, les eleccions es feien des de Governació i des dels Governos Civils, autèntiques representacions de l'Espanya envilida. Ahir, encara —quinze anys enrera— li era possible a aquell qui tenia els ressorts del poder, fer sortir de les urnes (?) una majoria idònia. Ahir encara es cotitzava el vot, arribant a vegades a la compra descarada des de la plaça pública. Ahir encara, l'amo podia coaccionar i menaçar en la gairebé seguretat de què els paries, amb tràgic servilisme, fessin allò que els ordenava llur amo i senyor.

Aquells temps han passat. Mireu sinó aquesta campanya darrera, en la qual les multituds enfervorides acudien als actes electorals pagant per anar a escoltar un orador una entrada a vegades més cara que un seient al cinema o al teatre. Penseu en aquelles allaus humanes que omplien cinc i sis i deu teatres per a escoltar un acte electoral. I penseu després de tot això en la riuada que el dia 16 es mobilità quietament, sense estridències, amb el cor i el pensament posats en tal o qual candidatura i amb el desig fervent de fer triomfar uns homes i d'acatar fos quin fos el fall de la gran democràcia hispana.

***

A Camprodon les eleccions transcorregueren tranquil·les. Cal felicitar-nos-en. No obstant, no seriem sincers si diguéssim que la campanya electoral es féu amb noblesa. No, a Camprodon aquesta vegada —és trist confessar-ho— es recorregué a certs procediments que cal reconrear per a sempre si no volem tèmper mals pitjors. Ho diem ara que els esperits són aserrenats, que la passió cega ha deixat pas al seny i a la tolerància. Ho diem ara no pas com a retret, sinó com mun avis. No es pot jugar amb els sentiments i les idees. Aquells i aquestes són quelcom de sagrat. Deixem per a sempre més certes coaccions i certes amenaces, que el poble no admet ni ho pot admetre. En la lluita que ha d'ésser noble deixem que caadscú obri segons la seva consciència. No volgüem que la gent sigui tan baixa, arribant fins a traïr els propis ideals. I, sobretot, que no es faci una arma electoral de l'estiueig. Això és de mala fe. Això és rastrear. Jo no vull pas creure que els bons amics estiuejants deixin de venir per si guanyen les esquerres o les dretes. No vull creure que condicionin llur vinguda aci a un resultat electoral. Si fos així, els nostres hostes d'estiu hipotecarien la nostra consciència i això, ni ells han de voler-ho fer ni nosaltres ho toleraríem. ¿Què pensarien dels camprodonins si demanéssim a ells, quan són entre nosaltres, de la manera que pensen i la fàisó que senten en matèria política o religiosa? No. No fem arma de l'estiueig, que això és perillós per aquell que l'esgrimelx. El foraster vindrà i serà el nostre amic estimat i el nostre hoste d'honor, mentre hi trobi entre nosaltres una vila polida i neta, unes botigues on hi trobi de tot i un poble acollidor que li obri els braços, però que és gelós de la seva personalitat i que, com a poble lliure, en complir amb la més elemental cortesia, vol també obrar d'acord amb uns sentiments sacratíssims que sempre han de respectar-se.

ANGLADA ROGER

Exigiu-lo en botellí individual que es garantia de llegitimitat.

AGENT DE VENDES:
CASA VIDAL Ronda Ferran Puig, 51
Tel. 395 - GIRONA

PRATS DE MOLLO

La població de Prats s'ha assabentat amb la joia que és de suposar de l'anunci de la subhasta del segon lot de la carretera d'Espanya per Coll d'Ares, quin pressupost puja a un milió 700 mil francs.

D'altra part, ben aviat es començaran els treballs del gran pont sobre el riu Tech, a fi d'unir la nostra vila a l'esmentada carretera. Aquest pont del qual ja n'hem donat alguna vegada les principals característiques, comprèn quatre arcades, essent la principal d'elles de 24 metres. Sortint del peu de les muralles i enfront de la passejada dita del Firal, la nova carretera d'Espanya desembocarà, per mitjà d'aquest pont, a la «Porta de França». El plànol d'aquest pont havia estat sotmès a un concurs al Ministeri d'Obres Públiques. Es el plànol presentat per la T. H. E. G. el qual ha estat acceptat. La població de Prats de Molló ha estat molt joiosa de la decisió ministerial.

Aquesta gran obra que s'aixecarà entre les muralles i el grup escolar, igualment construït en pedra picada del país, produirà sens dubte un efecte meravellós als estrangers que entraran per aquest costat de la frontera per a visitar la bonica vila de Prats de Molló i la riallera Vall del Vallespir.

Ens fem intèrprets de la població per a remercier totes aquelles persones que s'han desvetllat per a obtenir tan bon resultat.

El Corresponsal

Carnet del radio-oient

RADIO GIRONA

A les 19. — Música selecta.
A les 21. — Crònica esportiva setmanal a càrrec de Jaume Baiges.
Sobretaula de demà
A les 13. — Consultori femení.
A les 14. — Música variada.

U. R. MADRID

21: «La psicologia en la vida humana», pel senyor Joan Zaragüeta.
22: Concert pel Sextet d'Unió Ràdio.
22: Campanades de Governació.
22:30: Concert per Joan Garcia (tenor), i l'Orquestra d'Unió Ràdio.
23:15: Música de ball, transmesa des del Saló Pompela.

RADIO BARCELONA

21:05: Amenitats artístiques.
21:35: Orquestra Ràdio Barcelona.
22:20: Cicle de recitals de piano dedicat als compositors catalans. Pianista, Rosaura Coma. Obres del mestre Gaspar Casadó.
22:40: Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Mendelssohn.
23:30: Transmissió des del Gran Price. Reportatge del campionat de «Catch as catch can».

NOTÍCIES

Parce que el conflicto italo-etiope toma un cariz de tragedia para las tropas negras. Desde Italia aseguran que las tropas del ras Kassa y del ras Seyum han sido totalmente diezmadas bajo la metralla fascista.

El pánico parece que ha cundido en Addis Abeba. La «nueva flor» del continente africano se ha encerrado en un capullo de miedo.

Parece... Escribimos tantas veces la palabra parece porque, en las cosas de la guerra del Africa oriental no existe la certeza absoluta. La verdad tiene que pasar por el tamiz de los comunicados oficiales; partidistas, interesados y llenos de pasión.

Pero en esta hora trágica del drama bélico de Abisinia, la heroicidad llega hasta nosotros encuadrada en las breves palabras de un telegrama urgente. El despacho dice que el Negus a la cabeza de su guardia imperial, ha marchado hacia el lago Asanghi, por donde avanzan las tropas de Italia, para intentar dar ánimos a los ejércitos en desbandada.

Haile Selassie I, sabe perfectamente que va a disparar el último cartucho en la desigual batalla. Su gesto tiene la grandiosidad de la leyenda porque la aviación de los «camisas negras» sembrará de bombas el campo etiope, con la esperanza de dar muerte al «rey de reyes, descendiente de Salomón y de la reina de Saba».

La decisión del emperador negro ha conmovido el mundo entero. Su valentía ha emocionado a todos los países civilizados. Aquellos países en que los generales mueren en la cama y los reyes sólo han oído la pólvora de las cacerías reales.

Frente a Haile Selassie I, pongamos — en esta hora de sangrienta heroicidad — a Mussolini.

El dictador dijo — antes de la guerra: «Yo dispararé el primer cañonazo».

En efecto; «el Napoleón fascista» no se ha movido de su palacio de Venecia. El primer cañonazo lo ha disparado desde su poltrona dictatorial.

MODISTA

Vestits, a 10 ptes.
Abrics a 12 ptes.
Bates, a 5 ptes.

Rambla Pii Margall, 11, 1.ª. 1.ª
GIRONA

Han quedat completament acabats els treballs de construcció de la carretera que conduirà al futur Pantà de Carles Jordà, de Crespià. Amb gran activitat s'estan portant a cap actualment les obres de construcció de la carretera que conduirà a la presa.

La Junta de Protecció de Menors i de Repressió de la Mendicitat, de Figueres, ha fet pública la liquidació del ball de beneficència celebrat recentment en el teatre-cinema «El Jardí», d'aquella ciutat. S'obtingué un benefici de 3.448'65 pessetes.

A conseqüència de la formidable derrota de la Lliga en les passades eleccions, ha deixat de publicar-se, a Palafrugell, el setmanari «Baix Empordà», portantveu dels elements lliguers d'aquella localitat i comarca.

Demà, a les set de la tarda, celebrarà sessió el nostre Ajuntament, sota el següent ordre del dia:
Acta de l'anterior.

Proposició de la minoria d'E. R. de Catalunya regulant la venda de llet crua, per al consum públic.
Precis i preguntes.

Aquesta setmana donaran comeng els treballs de restauració i embelliment de l'edifici propietat de l'Ajuntament de Figueres, situat a la «Placeta» d'aquella ciutat, i que actualment ocupa la Cambra Agrícola de l'Empordà.

A Palafrugell, les passades festes de Carnaval resultaren brillantíssimes, encara que es notà la manca de la rua, que atreia a aquella població gran quantitat de forasters.

Els balls de societats es veieren con-corregudíssims i sense que cap nota alterés la brillantesa de les festes. També hi hagué espectacle a càrrec de «Chantecler», en el C. Empordanès, obtenint grans èxits. En el Casal Popular els aficionats posaren en escena escollides obres. I en el Centre Fraternal es celebrà el típic ball infantil, que es veié molt concorregut.

Josep Pi Vergeli

Relletger i Optic
Plaça Bell-lloc, 4, 2.º - 1.ª
Ofereix els seus serveis a preus reduïts.

L'«Associació de Transportistes per Carretera de les Comarques Gironines» ha tramès el següent telegrama: «Ministro de Obras Públicas. - Madrid. - Agradecemos disposiciones sobre transportes que señalan un camino de justicia, solicitando para reglamentación eficaz la sindicación obligatoria. — Salúdale. — Figueres, presidente.»

Programa dels actes organitzats per als dies 7 i 9 d'aquest mes, pels alumnes de l'Institut Nacional de Segon Ensenyament d'aquesta ciutat, per a celebrar la festa de Sant Tomàs:

Dia 7: A les 9, esmorzar de germanor al Peninsular Grand Hotel.
A les 10, esports diversos a les avingudes de la Devesa.

A les 12, selecta audició de sardanes al passeig central del mateix parc.
A les 3, interessant partit de futbol al Camp d'Esports del Girona F. C.

A les 5, extraordinària sessió cinematogràfica al Teatre Albéniz.

Dia 9, matí: A les 12, audició de sardanes a la Rambla de la Llibertat.
Tarda, a les 4, selecta vetllada literària-musical al Teatre Municipal.

«L'estómac és la deu d'alegria de la vida»

Cuideu-vos-el amb una bona alimentació i algunes cullerades de

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISSEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X. — Raigs X transportables a domicili.
Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205
GIRONA

En el poble de Les Planes persisteix la malaltia de sarrampió, si bé tendència a decreixer.

Poc a poc. — Com vàrem dir a l'ordre pública ha passat a mans d'alcaldes de cada localitat, mentre s'organitzava definitivament el veí. Ja era hora que l'autoritat del poder civil tingués la seva supremacia. La primera i segona del funest bienni negre l'ordre públic ha estat incorporat a la disciplina militar. Adhuc la censura premsa. En tots els casos s'aplica el rigor del codi militar i es donen garrotades de cec. La decantada sempre al caprici de les dretes ajudaven a ofegar les legítimes llibertats del poble. S'ha reconegut República amb les eleccions del 14 de febrer. S'han celebrat a Madrid, Barcelona i altres poblacions d'Espanya imponents manifestacions. No ha estat acordonades ni tan sols dels pels agents de l'autoritat; la càrrega pública n'era absent. No hi ha soldats al carrer ni metralladores posades per a matar persones, ni en temps del funest Govern Lerroux. Gil Robles es veien reduir venint al costat de certs militars. Què ha passat? Que l'ordre ha estat com a tot arreu.
Beneïda sigui la llibertat i la tolerància!

Aquesta nit es projectarà per primera vegada al Teatre Albéniz la interessant pel·lícula «La hija de Simón», que tant d'èxit va obtenir en les sessions del dissabte i diumenge passats.

DELEGACIO D'HISENDA

Assenyalaments de pagament efectuats per la Delegació d'Hisenada: Antoni Corrales, 397'92 pessetes; Josep Marqués, 2.053'42; Diputació Pagador; Cap de Telègrafs, 8.770; Caixer Guàrdia Civil, 2.469'91.

Escola de tall i confecció SISTEMA MARTÍ

poguent obtenir en tres mesos de cursar els estudis títol de professor
ANNA FERRER
PASCUAL I PRATS, 20

LA TRANSFORMACIO DEL VIOL CARBURANT

Un català de Campmany, la plaça de l'Alt Empordà, acaba de revolucionar el camp de la tècnica de carburants amb un invent sensacional.

A la veïna República ha estat el nostre compatriota ha realitzat experiments amb uns resultats tan satisfactoris que han estat presentats en consideració pel Ministeri de l'Exterior francès.

Aquest nou carburant no s'envia al seu contacte amb l'aire, tal com succeeix amb altres productes de aquesta mena, procedents dels processos naturals o dels obtinguts per procediments sintètics.

El líquid obtingut per Sebastia Puig, aquest és el nom de l'inventor empordanès, té una densitat molt més lleugera que no pas els altres coneguts fins avui. Fins i tant que amb un litre de vi pot obtenir-se un parell de litres del nou carburant. Les proves varen ésser realitzades faiguerament amb un vulgar motor d'explosió.

Essent com és la transformació de vi en carburant una veritable revolució en el món econòmic-financer d'un país, caldria que els nostres governants no permetessin que el resultat satisfactori d'un invent català traspassi les fronteres i sigui apropiat per altri, especialment ara que el problema dels carburants és el més principal a no negligrir en l'Estat.

—CORREDOR major de 25 anys necessita a Comercial Whitt. — me I, 18.

La Delegació d'Indústria d'aquesta ciutat ens prega de fer públic que corda als propietaris d'automòbils Servei Públic, de totes categories, de camions de servei particular, tercera categoria, residents dintre partit judicial de Girona, el deure de tenen, en virtut de l'art 253, ap. 1.ª d), del Codi de Circulació, de presentar anyalment a dita Delegació els seus vehicles per a sotmetre'ls al coneixement periòdic.

I, essent molts els que no han presentat els seus automòbils, no tant haver transcorregut més

PER TELÈFON MADRID ESTRANGER

LA COMPOSICION DE LA CAMBRA

Madrid, 3. — Després de la segona volta de les eleccions que es celebrà el passat diumenge, la composició de la Cambra, excepte l'acoblament d'alguns candidats que sembla es farà en diferents grups, és la següent: 265 diputats d'esquerra; front antirevolucionari, 144 i 64 els centristes. La minoria més important és la de la Ceda, amb 96 llocs; els socialistes han obtingut 88 llocs; Izquierda Republicana, 79; Unió Republicana, 32; Esquerra Catalana, 20; centristes, 19; comunistes, 15; Renovació Espanyola i tradicionalistes, 12 llocs cada grup, i la Lliga i els agraris, que han obtingut 11 llocs cada un.

ACCIDENT D'AUTOMOBIL

Madrid, 3. — Aquesta matinada en el Pont de Toledo un automòbil que patinà a causa de la neu, que en aquells moments queia intensament, topà contra una post d'un tramvia. L'automòbil era conduït per un guàrdia d'assalt, que resultà greument ferit, així com un altre guàrdia que també anava en el cotxe en qüestió. A conseqüència de la topada ha resultat mort un noi que els acompanyava i greument ferida una jove que també anava en l'automòbil. Aquest cotxe era de lloguer i ho havia estat fet pels susdits guàrdies.

NEU SOBRE VIGO

Vigo, 3. — La nit darrera ha nevut copiosament. Els monts propers a la ciutat estan coberts de neu, essent aquest un espectacle poques vegades vist. En la població no s'ha mantingut gaire la neu per ploure intensament.

MES NEU

Lugo, 3. — Ha caigut una intensa nevada a tota la província. En alguns llocs ha tingut d'interrompre's la circulació puix la neu ha aconseguit prop de mit metre d'alçada.

BURGOS, NEVAT

Burgos, 3. — La població ha quedat completament coberta de neu. Els automòbils que presten servei entre varis pobles han hagut de suspènre la seva sortida a conseqüència de la intensitat de les nevades.

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 3. — Aquest matí s'ha reunit a les onze en punt, a la Presidència, el Consell de ministres. Abans el senyor Azaña ha rebut el pare del sergent Vazquez, el qual s'ha acomiadat d'ell ja que marxa a Astúries a posar uns rams de flors a la tomba del seu fill i a la del periodista Sirval.

A un quart de tres ha acabat el Consell de ministres. El ministre de la Governació, en sortir, ha notificat que no podia donar cap referència del que s'havia tractat en la reunió ministerial, doncs per excés de feina, s'havia acordat continuar el Consell de ministres a les set d'aquesta tarda. El senyor Azaña, en sortir, s'ha limitat a confirmar les paraules del ministre de la Governació. El ministre del Treball ha manifestat als periodistes que la reunió d'avui s'havia limitat a una exposició feta pel ministre de Finances dels problemes del seu departament. Ha afegit que a les set continuaria el Consell, resolguent-se els assumptes de tràmit.

ADROHER BOSCH

(Fill de Jaume Adroher)

PINTOR

Hi plau assabentar que ha traslladat el seu domicili a l'ensems que el taller, a l'avinguda de Jaume I, 6.

LLETRES DE DOL

S'han vist molt concorreguts els funerals celebrats aquest matí, a l'església del Carme, en sufragi de la senyora Carme Amich Escuero, esposa del nostre particular amic senyor Joaquim Roca, acreditat libretter, mare del reporter gràfic senyor Roca Amich i germana del culte professor senyor Modest Amich.

Novament testimoniem a la família la sincera expressió del nostre condol.

José Escatllar

Material Eléctrico.
Batería de cocina.
Artículos para regalo.
Lámparas «METAL».

Rambla Libertad, 28 y 30
GERONA

PERIODISTA CONDEMNAT

Alejo, 3. — El periodista Maurici Fargeon ha estat condemnat per haver publicat un article que s'ha considerat difamatori pel senyor Hitler. El senyor Fargeon al declarar-se autor de l'article, afirmà que era una resposta a les publicacions antisemites, publicades per el cercle alemany de El Cairo.

BANQUET

La Meca, 3. — El rei Ibn Seud ha invitat a un banquet a 600 peregrins i a tots els ministres de les potències islàmiques, al final del qual el rei pronunciarà un discurs fent una crida a l'auditoria a favor de l'harmonia panislàmica.

LA CRISI JAPONESA

Tokio, 3. — Signora encara quina serà la solució de la crisi ministerial. Insistentment corre el rumor de que els futurs primers Ministres puguin ésser el general Ugaki, governador general de Corea, baró Hiranuma, vice-President del Consell Privat.

Aquest últim, segons opinió d'alguns cercles, és el que té més probabilitats, encara que és prematur afirmar quin serà el designat per el príncep Saionji.

Sembla molt probable que el nou Govern no tindrà cap caràcter militar i no serà presidit per cap membre de l'exèrcit. Els jefes militars es troben d'acord en què la responsabilitat que els incombeix pels recents incidents és greu i no sembla que desistgin, per ara, intervenir políticament.

RELAT

Sofia, 3. — Els diaris han publicat un relat d'un pretendit oficial abisini, detingut a la frontera de Bulgària. Aquest individu havia declarat que fugí d'Itàlia, a on es trobava curant-se ferides rebudes en el front abisini. La policia s'ha enterat que es tracta d'un desertor de la Legió Estrangera francesa.

LA REFORMA DEL CODIG

Roma, 3. — El ministre d'Egipte a Roma ha estat cridat pel seu Govern per a presidir, com a jurista, la comissió per la reforma del Còdic Civil i els procediments comercials, amb vistes a la supressió dels tribunals mixtes i las Capitulacions.

Els treballs de la Comissió duraran almenys un o dos anys, però el Govern egipci assegurarà al ministre un lloc diplomàtic vacant quan s'acabin els treballs de la Comissió.

DISCURS

Bruselles, 3. — A l'acabar el banquet ofrenat al senyor Beck, el Cap del Govern belga, senyor Van Zeeland, en un discurs exaltant l'amistat belgo-polaca, posà de relleu les afinitats geogràfiques i polítiques d'ambdós païssos, que lluitaran sempre per la independència i la pau.

El senyor Beck agrai les paraules del senyor Van Zeeland i es mostrà molt satisfet de l'estreta de llaços entre Bèlgica i Polònia que ha estat possible amb el contracte directe entre els dirigents d'ambdós païssos. Acabà declarant que esperava una col·laboració més eficaç, en la política internacional d'ambdós païssos.

MATCH

Nueva York, 3. — Freddy Miller campió del mon del pes ploma, ha batut al seu xallenger Petey Sarron, en un match a quinze rounds, que es distingí per la fúria i la violència. L'àrbitre tingué d'avisar a Sarron en diferents ocasions per cop baix, amenaçant descalficar-lo.

VOLUNTARIS

Nueva York, 3. — Han estat inscrits cinc mil voluntaris per assegurar el servei dels ascensors i la calefacció dels rascacels. Han estat detingudes unes setanta persones a conseqüència de fets deguts a la vaga. La protecció dels que treballen ha estat assegurada per homes armats de garrots.

Procedent d'un tancament de fàbrica.

Liquidació de MITGES de SEDA malla fina SENSE TARES des de

2 ptes. parell

Gran stok de mitjons a preus reduïts

Casa GUICH CAROL

Carrer Pau Casals (abans St. Francesc), núm. 5

Telèfon 455

EL SERVEI OBLIGATORI

Nankin, 3. — El Govern ha establert el servei militar obligatori en tot el país. Tots els ciutadans en bon estat de salut, de 18 a 45 anys, compliran un període de dos anys d'entrenament.

NOMENAMENT

Londres, 3. — El senyor Douglas Hacking ha estat nomenat president del Partit Conservador, per dimissió de lord Stonehaven.

En la carta de dimissió que aquest ha dirigit al senyor Baldwin declara que després de cinc anys la cap del partit li sembla arribada l'hora d'ésser substituït.

COMBATS

Pekin, 3. — Es reben notícies d'haver-se entaulat importants combats a la província de Chansi entre tropes comunes i governamentals.

Sembla que dos batallons de les tropes governamentals han estat aniquilades i a conseqüència d'aquesta derrota la situació s'ha agravat.

S'ha proclamat la llei marcial i s'han pres extraordinàries precaucions a Taituan, capital de la província de Chansi.

Els comunistes ocupen el sur de la província i sembla que han organitzat un govern independent.

ENQUESTA

Berlín, 3. — En aquests últims mesos alguns funcionaris de l'Administració pública es retiraren del Partit Nacional-socialista. Les defeccions arribaren a ésser tan nombroses que han provocat una circular del ministre de l'Interior, ordenant l'obertura d'una enquesta particular per a cada cas.

BARCELONA

LES FESTES DE SANT MEDI

Barcelona, 3. — Han començat amb gran esplendor les tradicionals festes de Sant Medi. La famosa muntanya s'ha vist concorregudíssima de barcelonins, els quals han passat un dia de camp.

LES QUARANTA HORES

Barcelona, 40. — El senyor Barre-ra ha manifestat als periodistes que havia rebut una comissió del front català metallúrgic per a demanar-li l'aplicació immediata de la setmana de 40 hores.

EL SENYOR GASSOL, EN FUNCIONS DE PRESIDENT

Barcelona, 3. — El senyor Gassol, aquest matí ha rebut els periodistes en funcions de President accidental de la Generalitat. Ha començat dient que havia ordenat es portessin flors a la tomba de González Alba, caigut en el CACCI la nit del sis d'octubre.

Els periodistes han preguntat al senyor Gassol si la vigència de la llei de contractes de conreu, apareguda en el B. O. d'ahir tindria caràcter retroactiu. El senyor Gassol ha contestat afirmativament.

Després ha manifestat que s'havia prescindit del senyor Alavedra com a secretari del senyor Companys. En breu es nomenarà la persona que haurà de substituir-lo.

Han visitat el senyor Gassol unes comissions de les Associacions Professionals de Periodistes, demanant-li que, d'acord amb la finalitat amb què fou fundat el "Full Oficial", la seva redacció estigué formada únicament per periodistes en atur forçós.

També han visitat el President accidental una comissió de policies de la Generalitat, demanant-li el seu reintegrés.

PEREZ SALES I GUARTNER

Barcelona, 3. — El senyor Pérez Sales i Guartner s'han presentat al jutjat en demanda de l'aplicació de l'amnistia.

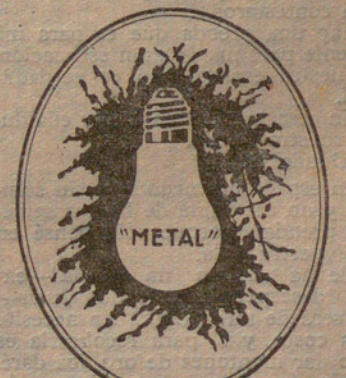
ELS COMISSARIS DE LA GENERALITAT

Barcelona, 3. — El B. O. publica un decret admetent la dimissió dels Comissaris de la Generalitat de Girona, Tarragona i Lleida, i nomenant els que regentaven aquells càrrecs abans del 6 d'octubre.

OBRERS ACOMIADATS QUE FAN VALER EL SEU DRET

Barcelona, 3. — En una fàbrica de blanqueig del carrer de Pere IV s'ha presentat un nombros grup d'obers acomiadats per la Direcció de l'establiment fàbrica i sense més explicacions s'ahn posat a treballar.

MARCA DE GRAN PRESTIGI

DEMANEU-LA ARREU

any des del reconeixement anterior, presentant-los a les Oficines de la Delegació (Eiximenis, 8, de 9 a 1 del matí), el qual se'ls adverteix en el seu propi interès, amb el desig d'evitar-los que incorrin en les penyores que se'ls hauria d'imposar si no complixen l'esmentat.

A la carretera de Barcelona, terme municipal de Palau Sacosta, entrant en l'adreçament a la casa de Manuel Coch enduent-se'n una bicicleta, uns permills, tabac i trenta pessetes en calderilla.

GUARDIA URBANA

La policia urbana ha detingut a Juli Santos, de 36 anys d'edat, natural de Salamanca, per demanar al·moyna pels pisos i insolentant-se amb els veïns.

La guàrdia municipal nocturna prestà durant el passat mes de febrer, 192 serveis.

DISPENSARI MUNICIPAL

Ha estat atesa en el Dispensari Municipal, Clara Coderch Pagès, de 57 anys d'edat, domiciliada al carrer de la Barca, número 23, d'aquesta ciutat, d'una contusió en el genoll esquerra, produïda en ésser atropellada per l'automòbil GE. 2.904, en passar pel carrer de Pedret.

UN CASO DE NOTABLE FECUNDIDAD

Madre de tres niñas. En el diminuto pueblo de Regincós —encallado en la sonriente campiña ampurdanesa, entre Pals y Begur— los vecinos se han asombrado ante un notable caso de fecundidad. María Cervià Barceló, esposa de Faustino Cubiñá Cortada, ha dado a luz tres robustas niñas. Las criaturitas han venido a este revuelto mundo con toda felicidad. Se han presentado apaciblemente, sin ocasionar trastornos a la madre que las llevaba en sus entrañas. Parepe que — muy puestas en razón — han querido mitigar los dolores del parto, en justa compensación a la sorpresa del triple nacimiento; triple cruz que cargará sobre la resignada espalda de la madre, en el doloroso calvario de la vida.

En el pueblo se ha tributado un sencillo y fervoroso homenaje de simpatía a la fecunda madre. El hogar de la parturienta se ha convertido en punto de peregrinación; todos han desfilado ante la cama donde tres cuerpecitos reciben el amoroso calor de la madre. Y, como en una maravillosa estampa de la Adoración laica, todos han depositado su ofrenda.

Sabemos que, en muchas casas de Regincós, en la que quietud de las largas veladas invernales, manos femeninas confeccionan ropita para las tres recién nacidas.

—TENCATS: Aparells herniaris a preus sense competència. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans 4. —Tel. 302

ENSENYAMENT

Notes de la Secció Administrativa de Primer Ensenyament de la província de Girona: Han estat nomenats mestre provisional del pla professional amb 4.000 pessetes, d'una escola d'aquesta capital, el senyor Enric Turon i Turon, i mestresses en pràctiques de Santa Eugènia de Ter, el senyor Ferran Rabola Auguet; d'Olot, el senyor Antoni Pons; donya Rosa Vila, de Santa Eugènia de Ter; de Ripoll, donya Rosa Font Quintana, i de Banyoles, donya Rosa Ripoll Oliva.

A l'habilitat dels mestres del partit de Santa Coloma de Farners se li comunica la possessió de donya Josepa Alibau, mestressa interina de Santanyer; al de Girona, la possessió del senyor Josep Ralló, de Santa Eugènia de Ter; al de Figueres, la possessió del senyor Pau Corredor.

Al president del Consell Local de Primer Ensenyament, de Banyoles, se li remet un certificat del senyor Pere Terrades Coll, per al seu lliurament.

A l'Inspector de Primer Ensenyament se li comuniquen les possessions de donya Assumpció Terradelles, mestressa interina de Pujarnol; senyor Josep Ralló, de Santa Eugènia de Ter; donya Concepció Velázquez, de Puerto de la Selva; donya Arla Assumpció Camó, de Belcaire, i el senyor Alvar Farré, d'Olot.

S'han rebut en la Secció els títols de llicenciats de medicina i cirurgia

del senyor Josep Maria Torrent i Sacrest; d'odontòleg, del senyor Lluís Cortada Vilar; de batxiller, del senyor Cast Soler Dalmau; de mestre de primera ensenyança elemental, del senyor Pere Hors i Planes; de perit electricista, del senyor Francesc Josep Donya Navarro; de practicant, del senyor Joaquim Casabó i Molar.

Els interessats, acreditant la seva personalitat, poden passar qualsevol dia laborable, d'11 a 12 matí, per la Secció Administrativa de Primer Ensenyament, a recollir els seus títols professionals.

A la Direcció General de Classes Passives es remet certificat de descomptes de donya Lluïsa Vilella, mestressa que fou de Port de la Selva.

Al cap de la Secció Administrativa de Primer Ensenyament de Barcelona, se li demana certificat de descomptes soferts pel senyor Josep Avel·lí Girbés, mestre a Borgonyà.

Els mestres que passaren a aquesta província en mèrits del concurs general de trasllats darrerament resolt i que no figuren en nòmina els seus havers a pesar d'haver remès les còpies corresponents per això, deuen saber que ho motiva el no haver-se rebut de les províncies on servien l'expedient personal, fitxa i certificat de liquidació d'havers.

TOS

BRONQUITIS, GRIPE, ASMA y todas las afecciones BRONCO PULMONARES se curan radicalmente con el FOSOTAN. Este preparado a base de una fórmula científica moderna, fortalece todo el organismo evitando el peligro de una recaída.

Su acción es segura e inmediata en la TUBERCULOSIS, siendo recetado por los principales eminencias médicas.

FOSOTAN

GERONA Farmacia del Dr. ROCA

Teatre Municipal

Rafael Rivelles

Ya en firme podemos dar la gratísima noticia: Rafael Rivelles nos visitará, actuando el sábado y el domingo próximos en el Teatro Municipal. Y decir Rivelles es tanto como consignar el apellido de uno de nuestros más notabilísimos actores y directores. Su prestigio se ha consolidado después de muy duras pruebas escénicas. Porque Rafael Rivelles, con o sin la Ladrón de Guevara, es un actor personalísimo y que, al revés de lo que les sucede a los planetas, no brilla por la luz refleja del sol.

En conversació mantenida con nuestro redactor crítico y en presencia también de la Empresa del Municipal, nos ha significado el gran actor los vehementísimos deseos que tiene por presentarse ante nuestro público. Y éste, desde luego, sabrá, como siempre, corresponder al regalo de las grandes veladas de arte que se le ofrecen.

Se estrenarà la obra "¿Quién soy yo?", y se reprisaràn las producciones "El gran galateo" y "El estigma", auténticas creaciones del ilustre primer actor.

Heus ací l'elenc teatral de la notabilíssima companyia de comèdies que encapçala l'eminent actor Rafael Rivelles, la qual actuarà per tres úniques funcions en el Teatre Municipal els propers dies 7 i 8.

Primer actor i director: Rafael Rivelles.

Actrius: Alvarez Luz, Alvarez Teresa, Castelg Pilar, Colomina Maria Luisa, Mery Berby, Lapos Júlia, Montañ Niní, Plana Antònia, Rico Patrocinio, Ruiz Elena.

Actors: Llopis Rafael, Porles Josep, Río Adolf Rivelles Rafael, Salas Gabriel, Soriano Manuel, Ulloa Lluís, Valero Jesús, Valle Ricard.

Apuntadors: Pons Francesc, Peris Manuel, Prieto Joan, Gerent, Ariu Monteagudo.

L'esmentada companyia donarà els dies 5 i 6 dues úniques funcions al Teatre Municipal de Figueres; els dies 7 i 8 al nostre primer coliseu, prosseguint la seva tournée per Andalusia i Madrid, on donarà a la capital espanyola un llarg nombre de funcions.

Aviso importante

La FOTO LUX de la Plaza del Oli, comunica al público de Gerona y Comarca, que este mes es el último tiempo de poderse fotografiar por medio de los Vales. Quedarán anulados a partir del día 31 de Marzo.

Interesante

La casa LUX continuará haciendo retratos sin vales del mismo estilo Cinfoto con un pequeño aumento de precio.

ESPORTIVES

FUTEBOL

Banyoles F. C. 2
Girona (equip B) 5

Corresponent al torneig de Lliga Catalana, abans d'ahir jugaren a Banyoles l'onze propietari del terreny i l'equip B del Girona F. C.

A la primera part el domini fou altern i acabà amb un gol a zero favorable al Banyoles.

Al segon temps els forans dominaren, però als quinze minuts va tenir de retirar-se Sais, lesionat, el qual aprofitaren els locals per a obtenir el segon gol. Quan mancaven quinze minuts per a finir, reaparegué Sais la qual cosa animà als gironins, que embotellaren als seus contrincants i obtingueren cinc gols. Acabà el partit amb el resultat de 5 gols a 2 a favor de l'equip B del Girona F. C.

Els gols els marcaren Fernández i Jordà pel Banyoles, i Henche (2), Pascual, Sala i Barceló per als visitants.

Es distingiren pel Banyoles, Fernández, Bramon i Jordà, i pel Girona, Henche, Dalmau, Bosch i Sais.

Dirigi l'encontre el col·legiat senyor Rivera, el qual estigué imparcial.

Els equips s'arreglaren així:
Banyoles: Bernúdez; Costa, Sstela, Cros, Cufí, Sánchez, Calvet, Jordà, Bramon, Fernández i Cabrera.

Girona: Florença; Bosch, Sais; Vázquez, Privat, Dalmau; Pascual, Henche, Sala, Barceló i Xifra.

KIK

Cellera F. C. 1
Geró F. C. 1

Degut al mal temps no acudí pas massa públic a presenciar aquest partit. Aquest, en general, pot qualifi-

car-se de regular, doncs si bé no fou una excel·lent exhibició de bon futbol, tampoc el joc no fou d'escassa qualitat. El domini, en tot l'encontre, fou altern, i el resultat d'empat, just, ja que ni uns ni altres no es mereixien la victòria ni la derrota. El gol local fou assolit per mitjà de Collell, en el transcurs del primer temps. El dels visitants es marcà ja ben avançat el segon temps.

L'equip cellerenc estava compost per: Boadella; Pujolràs, Sarsanedes; Cors II, Cors I, Auceller; Font, Reverter, Camós, Felip i Collell.

L'arbitratge del senyor Rigau molt encertat i al mateix temps del tot imparcial.

En el rengle local hi manca un fort entrenament, com també més lligament en les jugades, ja que pel que veïrem, no hi anotarem aquella condició tan necessària i imprescindible que sempre, a la fi, reporta la victòria, que és la coordinació. Si això es fes, veuríem novament com el nom del Cellera F. C. tornaria enlairar-se com en temps passats, temps, per cert, victoriosos. El club local compta amb un estol de jugadors joves i prometedors, i d'ells cal esperar-ne els fruits necessaris per a jornades glorioses i plenes de victòries.

GOL

—CASA per a vendre a Sant Felu de Guixols. Carrer de Llevant.— Raó Calderers, 17, Girona.

—ES DEMANEN varies mig oficines, aprenentès avançades i aprenentès. Sastreria Quintana.

—ES VEN a Figueres acreditat hotel, per manca de salut. Raó en aquesta Administració.

G. E. i E. G.

Pilota Basca

Per tal de reprendre novament el campionat per parelles el dia 22, els propers dies 8 i 15 d'aquest mes es jugaran els partits endarrerits, que són els següents:

Batlle-Hors-Pol-Gauxia.
Batlle-Hors-Bota-Segarra.
Vila-Masó-Bota-Segarra.
Colomer-Paltré-Colomer-Muñoz.
Pol-Gauxia-Magaldi-Grau.
Bota-Segarra-Pujades-Portell.
Pol-Gauxia-Vila-Masó.

Batlle-Hors-Camps-Castelló.

Batlle-Hors-Bergareche-Vinyes.

Aquests nou partits es repartiran, com ja hem dit, en dues dates. Per mitjà de la premsa local s'anunciarà oportunament l'ordre en què seran jugats.

Durant el transcurs d'aquesta setmana i en el local social, de 7 a 8 del vespre, es renovaran les llicències.

—FERRUQUERIA per a senyors, ben situada, es ven. — Raó en aquesta Administració.

—VENO fonda-pensió per retirar-se del negoci, sita a Bianes, carrer Gubert, núm. 1, propietat de Jambor Carles Pug.

—PER NO poder atendre el negoci es posa en venda tenda de comestibles, en punt cèntric. — Raó, Font número 9, baixos.

—ES VEN casa-xalet, planta baixa recentment construïda, a l'extramur de Girona, bon preu. — Plaça Oll, principal.

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

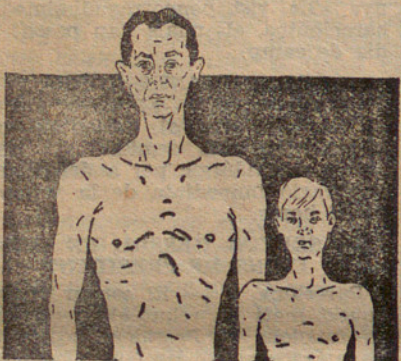
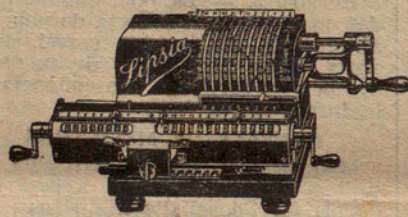
MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

El Mayor y el Pequeño

tienen desgaste y su organismo necesita una superalimentación verdad, les hace falta un reconstituyente rápido y eficaz.

En casos de anemia, decaimiento físico y moral, neurastenia, abatimiento, curaréis tomando

KOLA Y CACAO GRANULADOS ROS PASCUAL

Depositorio: FARMACIA DEL DR. ROCA. — GERONA

JARDINERIA PALAHU

CREACIO I RESTAURACIO DE PARCS I JARDINS
ESTUDI DE PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Les millors seleccions en arbres fruiters, rosers, dàlies, hortències, mimoses, pins, etc. etc.

IMPORTACIO I EXPORTACIO. — Grans viviers a STA. CRISTINA D'ARO

Jardí Central i Despatx. BOHERA. - S. FELIU DE GUIXOLS. - Teléf. 87

FULLETÓ DE L'AUTONOMISTA

Núm. 71

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

—Y que estoy cerca de la calle de Belén.

—En la del Barquillo, y en la casa de Tócame-Roque.

Pareció que se asombraba don Juan.

—¡Otra coincidencia! — exclamó.

—No os comprendo.

—Porque no es posible.

—Continuad, que dispuesto me tenéis a contestaros.

—Hay una prenda que es para mí, solamente para mí, de gran estimación.

—Vuestra espada, ¿no es verdad?

—Sí.

—Sin cesar preguntábais por ella durante vuestro delirio.

—¿Dónde está?

—Sin espada os encontré y sin sombrero, y no me cuidé de buscar semejantes prendas, porque sólo pensé en salvar vuestra vida.

—¡Se ha perdido mi espada! — exclamó desesperadamente don Juan.

—¿Qué será de mí? ¡Oh!... La necesito a toda costa, y si para recobrarla es preciso dar montones de oro, los daré.

—Buscadla, averiguad, haced hasta lo imposible y pedidme luego el mayor de los sacrificios. La pérdida de esa espada significa la de mi honor, más

que la vida, más que todo. ¿Qué me importa que me hayáis salvado de la muerte, si se ha perdido mi espada?

Atónitos escuchaban Jacinto y el doctor.

—Tranquilizáos—dijo el primero—, que si vuestra espada se perdió, sabemos donde está, y aunque sin darle toda la importancia que ahora, he hecho todo lo posible por recuperarla.

—¿Quién la tiene?

—Don Diego de Sandoval, porque la recogió uno de sus criados.

—Entonces...

—Si de don Diego sois amigo...

—No; pero le reclamaré la prenda que me pertenece.

—Hacedlo porque a mí no me la daré.

—Os debo otro beneficio.

—¿Queréis algo más?

—Que dejéis salir sin acompañarme ni seguirme.

—¿Y adónde iréis sin sombrero?

—Tendre uno en esta misma casa.

—¿Os iréis a pie?

—No, porque vendrán a buscarme con una silla de manos.

—Pues que Dios os proteja.

Don Juan se puso en pie, ciñó la

espada de su adversario y se puso la capa.

—A lo que entiendo—dijo—, sois noble.

—Me llamo Meneses...

—¡Meneses! —exclamó Pacheco.

Y su rostro se tornó lívido, y miró al mancebo como se mira a un fantasma.

—¿Qué os admira?

—El nombre de vuestro padre...

—Lo habéis pronunciado muchas veces durante vuestros delirios: se llamaba Alfonso.

—¿Vuestra madre?

—María.

—Nació...

—En el Perú.

—¡Oh!...

Don Juan se sentía desfallecer y tuvo que sentarse.

Frio sudor inundaba su frente.

La agitación de su espíritu había llegado al último punto.

Lo que sentía, lo que sufría, no tenía explicación.

Le había salvado la vida el hijo del que se la salvó a su padre, el dueño del tesoro de los Incas, el hombre a quien con tanto afán había buscado.

Y era su rival!

Jacinto y el doctor callaban y contemplaban atónitos al misterioso caballero, y comprendiendo que éste sufría, empezaron a interesarse por él.

—Sois muy desgraciado, quizás tanto como yo—dijo el amante de doña Inés.

Una sonrisa desgarradora amarga fué la contestación de don Juan.

Pasaron algunos minutos sin que se percibiese otro ruido que el de la res-

piración violenta de Pacheco.

¿Cómo terminaría la crisis que atravesaba?

Muchas veces se sintió impulsado a decir la verdad, obedeciendo así a la voz de su conciencia, pero se acordaba de la que él creía que era doña Inés de Sandoval, la veía más bella que nunca, y pensando que correspondía al amor de Jacinto, se encendían sus celos y miraba con odio satánico a su rival.

Por fin Jacinto rompió el silencio para decir:

—¿Por qué mi nombre os produce un trastorno? ¿Cómo tenéis noticias tan exactas de mi familia? ¿Quién sois?

—¿Qué clase de lazos nos unen?

—No puedo contestaros.

—No estáis aquí por casualidad.

—Me ha traído mi destino.

—La mano del Omnipotente.

—Tal vez.

—¿Lo dudáis?

—No lo sé... ¡Oh!... Dejadme...

—Después de lo que habéis dicho...

—¿Y qué tiene de particular?—repliqué Pacheco, que empezaba a reponerse.

Me ha llamado la atención que un hombre de vuestra clase viva en la miseria.

—Perdonad; pero...

—Señor de Meneses, habéis prometido respetar mi reserva... Olvidadme, que más os conviene pensar en vuestro tío don Pedro, a quien tenéis en Madrid.

—¡Mi io en la corte!...

—Hace muchos días.

—Es imposible.

—Oe! lo aseguro—dijo don Juan.

Y volvió a levantarse y se dirigió

a la puerta con pasos inseguros.

—Esperad...

—Ni un sólo instante.

—Caballero—dijo el doctor—, después de las conmociones que acabáis de experimentar, no podéis salir a peligro inminente de la vida.

—Así acabaré de sufrir... Dejadme.

Don Juan abrió y salió.

Jacinto y el médico se miraron sin pronunciar una palabra, porque no sabían qué decir.

CAPITULO XXXI

DE LA INTERESANTE CONVERSACION QUE TUVIERON DON JUAN Y PABLO

Don Juan, con el infierno en el alma, trastornado, medio loco, alejado por el corredor con cuanta rapidez le permitian sus escasas fuerzas.

Sus ideas eran confusas, apenas comprendía lo que acababa de suceder, no se hubiera atrevido a asegurar que estaba despierto.

En su trastorno no fijó la atención en un hombre que salía de un pasillo y que lo miraba con atención profunda, y aunque lo hubiese visto, no tenía para qué darle importancia, pues también otras personas atravesaban los corredores, subían o bajaban, y todos miraban con extrañeza al caballero tan ricamente vestido y sin sombrero.

El hombre que del pasillo salió era de pequeña estatura, muy flaco, amarillento y con los ojos hundidos, en los

Conexem la nostra an...
ments de seg...
el un amic...
vegut, un a...
ciudadá exer...
Pulg Pujades...
sen Empordá...
for part dels...
res millores...
Periodista, ...
ment, des de...
Federal, les...
Margall, Hon...
la figura de...
tador i inve...
bells paisat...
tant polític...
amb honrad...
premsiu. Cri...
peis seus m...
a funcions ...
una tasca c...
teressos mor...
marques gir...
prova i de...
serenament

R

Quan enc...
ta, celebra...
de la darrer...
cat de ple a...
terminables...
nifestant-se...
l'entusias...
d'ahir, elev...
categoria de...
dels destins...
no consumi...
trionf i d'ei...
govern repu...
més d'una ...

Han pass...
reorda ja e...
culent feta...
desvari? No